

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

Дружеска

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΟΙ
ΨΩΡΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΙ
ΚΩΜΩΔΙΑ

ΑΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑ
ΚΑΙ ΕΚΔΟΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ

Μ. Δ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΗ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΙΒΑΝΙΟΥ.

Κατὰ τὴν Γαλλικὴν.

1840

Ὁ παντα βάδιον ἐστὶν εὐρεῖν ἔργον, ἐφ' οὗκ ἂν τις αἰτίαν
ἔχῃ. Σεν. Απομ. βιβλ. 6'. Κεφ: ή.

Πρὸς τὸν Κύριον Ἀ.

Μεγακλήν.

Εἰς Ἀθήνας.

Ἡ Ἑλλάς, ὦ Φίλε μου, δὲν ἔπαυσε μῆτε θέλει παύσειν ποτὲ παράγουσα ἄνδρας εὐφρεῖς καὶ μεγαλοπράγμονας ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν εἰς τοῦ παρόντος χρόνου τὴν περίοδον, ὅταν αἱ Μοῦσαι ἐπέστρεψαν λιμπρῶς εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐστίαν των τινὲς μάλιστα ἐκτὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους Σχολαστικοὶ καὶ ἡμιμαθεῖς κατὰ πάντων γλυκοῦν μὲ μεγάλην ἀταξίαν.

Ἐθυμῆσαι φίλε μου τινὰς εἰς τὸ Σταγιδρόμιον πέρυσιν, οἵτινες φιλονεικήσαντες ἰκανῶς ὥραν, ὅτι ἡ Σελήνη κατοικεῖται ἀπὸ μνησθημάτων, καὶ ὅτι ὁ μὲν τοι γε ἔχει πολλὰς σημασίας ἔσπασαν τὰς ἐκεῖ κατέκλιναν μὲ τοὺς ὄμους των, καὶ ξυλοκοπηθέντες ἀνεχώρησαν βλασφημοῦντες κατὰ πάντων.

Διὰ τοὺς τοιοῦτους ἐοῦνθεςα τότε τὴν παροῦσαν
 Κωμῳδίαν καὶ τώρα ζητεῖς τὰ χειρόγραφα διὰ
 τὰ τὰ γένης εἰς τοῦ κόσμου τὸ θέατρον, ἀλλὰ σὲ
 λέγω Μεγακλῆ μου, ὅτι ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἀ-
 κόμη εἰς τὰ τοιαῦτα ἄξιον καὶ θέλουν ἀληθεύσειν
 εἰς ἡμᾶς οἱ στίχοι τοῦ Γάλλου Ἀριστοφάνους.

Τοιαῦτα δυστυχῆστατα μπερὶ κ' ἐγὼ νὰ γράψω
 ἀλλ' εἰς τὴν γῆν βαθύτατα προκρίνω νὰ τὰ θάψω

Μὲ λέγεις, ὅτι ἀποβλέψασα ἡ Νεολαία εἰς τὸ
 ἄστρον τῆς ἡλικίας μου θέλει συγχωρήσειν τὰς ἐλ-
 λέψεις, καὶ ὅτι εἰς τὰς κωμῳδίας δὲν εἶναι
 πολυμαθεὶς χρεῖα. προσέτι, ὅτι ἕνας ἀληθοῦς
 λόγιος λέγει, τότε φωτίζεται ἕν ἔθνος, ὅταν κα-
 θεῖς, γράφει καὶ κοινοποιεῖ εἰς τοὺς ἄλλους
 τῶνδε λόγους καὶ ἀπὸ τὰ ἐλαττώματα.

Ναὶ γίλλε μου, ἀλλὰ δὲν φοβεῖσαι μὴ πως οἱ
 Υπολογιστώτατοι σὲ ἀναβιβάσουν εἰς τὴν Σελήην
 καὶ ἐκείθεν σὲ ἐξορίσουν εἰς τὸν Κρόνον; δὲν
 λυπεῖσαι τὴν ὀμίλικα Νεολαίαν, διότι ἐξοδεύ-
 σασα τὸν γέλωτα εἰς τὴν παροῦσαν κωμῳδίαν
 καὶ τὰ καυχάσματα, δὲν θέλει ἔχει ὄρεξιν εἰς

τὰς ἀκολούθους ἐκδοθησομένας ; οἱ αἴτιοι γὰρ ἔχῃ
αὐτὴ πολλὰ γέλωτος ἄξια καὶ φαινόμενα ἀπρε-
πῇ εἶναι ἄλλοι πρὸς ὑμῶν. ὕλαιντε. Φίλε μου.

ΦΙΛΗ ΝΕΟΛΑΪΑ.

Ο.

Σὰς προσφέρω μέσον διασκεδάσεως, καὶ θέ-
λωρ γὰρ εἰκονίσω τὴν παρελθοῦσαν μου ἐκείνην καὶ
μακαρίαν σχολαστικότητα καὶ γὰρ ὑψώσω ὀλίγον
τὸν νοῦν σας εἰς τοῦ Κρόνου τὰς θεωρίας διὰ γὰρ
μὴ κοιμᾶσθαι πολὺ, ἐκδίδω τὴν παροῦσαν Κω-
μῶδιαν. διὰ γὰρ κεγχάζετε καὶ εὐφρανθῆτε. γελά-
τε γὰρ γελᾶται ἴσως, καὶ εἰς ἄλλας μὲ ὕλαιν.
γέοι καὶ φίλαινέαι μου. ἔρρωσθε.

ὁ Συγγραφεύς

ΜΙΧΑΗΛ Δ. ἈΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.

Λαζός ἀμαθής

Ἀλέξιος κομπαστής

Ξένος ῥήτωρ δυτικός.

Δύο γυναῖκες μήτηρ καὶ κόρη ἡ ἐρωμένη τοῦ Ποι-
ητοῦ

Ποιητής ἀμαθής

Ἀλβανοὶ

Φωτεινός σχολάστικός

Ἀστυνόμος (καφάσιδες.)

Ἡ σκηνὴ κατὰ τὸ Σταυροδρόμιον εἰς τὸ
Καφένεϊον.

ΟΙ

ΨΩΡΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΙ

ΚΩΜΩΔΙΑ

ΠΡΑΞΕΙΣ Α΄

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

(Θύρα τοῦ καφενείου εἰς σταυροδρόμιον.)

ΛΑΖΟΣ καὶ ἈΛΕΞΙΟΣ·

ΛΑΖΟΣ.

• Ἐλαν, ἔλαν, λογώντατε, ὅλάν ἃ λογώνταντε ποῦ
ἦζουνεζ ἔλαν.

ΑΛΛΕΙΟΣ.

Τί θέλεις βάρβαρε; ἐγὼ δὲν καταδέχομαι νὰ ὁμιλῶ μὲ τοὺς ἀμαθεῖς· διότι ἔγινα πλέον οὐράνιος.

ΛΑΖΟΣ.

Ντί λέγεις; ἀμπέθανέζ καὶ ἀνέβηζ εἰςζ ντὸν οὐρανὸν καὶ μπάλιν ἀνεζτήθηζ;

ΑΛΛΕΙΟΣ.

Χάρις εἰς τὸν δέκατον ἑννατον αἰῶνα, ὅς τις μᾶς ἀνεκάλυψε τοσαύτας θρησκευτῶν δόξας, καὶ τόσας μεθόδους ν' ἀναβῶμεν εἰς τὴν Σελήνην καὶ νὰ καταβῶμεν νὰ ἐμπορευώμεθα μὲ τοὺς κατοίκους αὐτῆς εἰρηνικῶς καὶ νὰ ὀνομαζώμεθα οὐράνιοι χωρὶς ν' ἀποθάνωμεν.

ΛΑΖΟΣ.

Ἰ Ὀλάν, καὶ ποιόζ τὸ εἶπεν αὐτὸ, καὶ τί μπορούμεν νὰ ἐμπορευώμεθα;

ΑΛΛΕΙΟΣ.

Ἐγὼ τώρα κατέβην ἀπ' ἐκεῖ καὶ θέλω ἀναβιβάσει τοὺς βραχμάνας καὶ τοὺς πικροὺς εἰσαγγελεῖς.

ΛΑΖΟΣ.

Τὸν Ἀγγελῆ; μὴ ζε παρακαλῶ, γιατί βαζτε
τὴν ἐγγονὴν τῆς παραμᾶνας τῆς ἐγγονῆς μου.

ἈΛΕΞΙΟΣ

Σιώπα κάθαρμα, θέλω ἐμπορεύεσθαι μὲ τοὺς κα-
τοίκους τῆς Σελήνης πωλῶν τοὺς βλαβεροὺς ψωρολο-
γιωτάτους καὶ τοὺς ἡμιμαθεῖς, διὰ νὰ χρησιμεύσουν
εἰς τὴν καθαριότητα τῶν ἀναγκαίων τῆς Σελήνης.

ΛΑΖΟΣ.

Ἄ! ἄ! μὴ λέγεις, νπίποντε ὅλάν νὰ μὴ μᾶς ἀκού-
ζουν αὐτοὶ οἱ ζοφοὶ μποῦ εἶναι μέζα, αὐντοί, ἔλαν
νὰ δγῆς αὐτοὺς, ποῦ ἦρταν ἀπὸ τὴν φραγγιὰν ντώρα
ἔλαν ἐδῶ ἔλαν.

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Τί φράγγα μάγγα μᾶς λέγεις; σὺ τῶρα, ἐγὼ εἶμαι
ὁ κορυφαῖος, ὁ φωστήρ ὅλης τῆς οἰκουμένης ὅς τις ἀν-
εκάλυφα τῆς Σελήνης τὴν κατοικίαν καὶ τὴν εὐκολον
εἰς αὐτὴν ἀνάβασιν.

ΛΑΖΟΣ.

Ὅλάν ντί λέγεις; νὰ βάζης ντὸν γκῶλον στὴν

Σελήνην; αὐντοὶ ποῦ εἶναι ἐδῶν γξεύρουνε ὅλαις
ντοῦ γκόσμου ταῖς γλῶσσαις, λιάνικα (α) ταλιν-
τζε (β) γκαὶ ντιώρα θὰ μᾶς κάμουν θαύματα μπρο-
στά μας με τὴν μάδηζίν των, γξέρουνε καὶ γκατ-
σιβέλικα, λέγουν, καὶ φιλονικοῦν μέζα ζτὸ καφενεῖον.

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Οὐκ ἐς κόρακας, βάρβαρε Λαζέ; καὶ ποῖος ἄλλος
παρ' ἐμὲ ἔχει πλειότεραν παιδείαν.

ΛΑΖΟΣ.

Χάγι κιοπόλου, μπαιδία λέγεις πῶς ἔχεις μπολ-
λά καὶ μπεριζζόντερα ἀπὸ ἐγκείνους, διὰ τί μψέ-
δεζαι; ἐγὼ γξέρω πῶς ζὺ ἀγκόμα δὲν μπαντρέφ-
τηκες καὶ ντὰ μπαιδία ποῦ ντὰ ηῦρεζ. ἄμα λο-
γώντατος μψεύζτης μψεύζτης.

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Δὲν σὲ λέγω ἀνόητε παιδία ἀλλὰ μάθησιν, ἦν
ἐγὼ λιπαρᾶ χρησάμενος μελέτη ἐκτησάμην.

(α) ἀντὶ Ἑλληνικά. (β) ἀντὶ Ἰταλικά.

ΛΑΖΟΣ.

Λαπά δέλειζ; ζεῖς οἱ λογώντατοι ὅλο λαπά ζην-
τεῖτε. ἐδῶ δὲν εἶναι τὸ ζπητί ζου νὰ γυρεύης λαπά,
ἐλαν μέζα ζτὸ καφφενεῖο καὶ ἄφζε τὸν λαπάν.

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Ἀλλὰ σὺ δὲν μ' ἐννοεῖς φαίνεται, ἐπειδὴ ἐγὼ ἐκ-
φράζομαι δαιμονίως.

ΛΑΖΟΣ.

Οὔχ! οὔχ! μποῦ εἰζτε λογώντατοι τὶ γεννήγ-
κατε ἀρήσετε τὰ θαύματα, ἐλᾶντε, οὐχοῦ ντρέγξαντε
δαιμόνιον λέγει μῶς ἐγεί ὁ λογώντατος, ντρέγξαντε
τὸν ἐπνίξε τὸ δαιμόνιον, τὸν ἐπνίξε τὸν ἐπνίξε γιὰ
ὄνομα ντοῦ δεοῦ ποῦ εἰζτε! ἐλᾶτε

ΣΚΗΝΗ Β΄.

(τρέχουν ὅλοι καὶ βαστοῦν τὸν Ἀλέξιον.)

ΛΑΖΟΣ, ΕἸΝΟΣ, ΦΩΤΕΙΝΟΣ, καὶ ἈΛΕΞΙΟΣ.

ΛΑΖΟΣ.

Μίαν γκανάταν νερόν ρύφεντε ἐπάνω του ν' ἄρθῃ
ζτὸν ἐχυτόν του γιὰτὶ ἀγρύλωτε τὰ μάτια του.

ΞΕΝΟΣ.

Ὅχι, ἐντῷ κραιῶζεται ἐπιστήμη, ξύδι νὰ τὸν ρίψετε ἐπειδὴ ὀφελεῖ στὰ νεῦρά του μουρέ.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Καὶ διατί, ὦ ἀμαθεῖς, δὲν ἐξεύδετε νὰ θεδαπεύσετε τὸν ἄνθρωπον, πάδε αὐτὸ τὸ ξύδον, καὶ κτύπα στὴν δάχην στὸν κῶδον, καὶ ἀμέθως φεύγει τὸ δαιμόνιον καὶ τὸ ἀκάθιστον πνεῦμα· κάμε ἔτσι διαιῶνι αὐτὸ τὸ ιατρικὸν ἐγὼ τὸ ἔμαθα εἰς ταῖς Αἰτραῖς (α) ὅταν ἐδιδασκόμεν ἐκεῖ τὴν ιατρικὴν.

ΞΕΝΟΣ.

Ἰδοὺ τὸ ξύδι ρίψε το στὴν κεφαλὴν του μουρέ, μὴ φοβεῖσθε.

ΛΑΖΟΣ.

Ἰδοὺ καὶ τὸ μπαζτοῦνι, ζτάζου ζτάζου, νὰ τὸν κτυπίζω γκάμποζες γιὰ νὰ φύγῃ τὸ δαιμόνιον πεῦ λέγει, ὅτι ἔχει, γιὰ! πῶς γάνει τὰ μάτια του.

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Μὴ κτυπάτε Κύριε, διότι αὐτὴν τὴν ὥραν προσεύχομαι διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Σελήνης καὶ διὰ

Χώρα πολλὰ ποταπὴ πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

τοῦτο κάμνω τὰ μάτια μου ἔτσι καὶ μὴ νομίζετε,
ὅτι ἔχω τίποτε, μὴ μὲ κτυπάτε καὶ θέλω σᾶς εὐ-
χαριστήσῃ τιμωρῶν τοὺς ἐχθροὺς σας καὶ ἀναδιβά-
ζων αὐτοὺς εἰς τὴν Σελήνην διὰ γὰρ τοὺς πωλήσω
εἰς αἰσχρὰς ὑπηρεσίας.

ΣΚΗΝΗ Γ΄.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ, καὶ ἈΛΕΞΙΟΣ.

Κύδιε ἡμεῖς μόνοι μας μποδοῦμεν νὰ τιμωρήσω-
μεν τοὺς ἐχθροὺς μας μὲ σάτιραν, μὲ ἐρημεδίαν,
δηλαδή μὲ τὸν κἀλαμον μποδοῦμεν νὰ καύθω-
μεν πόδεις ὁδοκδήλους, τί νομίζεις ἡμᾶς τοὺς δο-
γιωτάτους καὶ θεοφούς;

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Καὶ τί ἐμπορεῖτε νὰ κάμετε μὲ τὸν κἀλαμον;
δὲν βλέπετε, ὅτι ψοφᾶτε τῆς πείνας ὥσάν οἱ πον-
τικοί, κρυπτόμενοι εἰς τρύπας, φυλακίζόμενοι, καὶ
ἐξοριζόμενοι; ἐλάτε μαζί μου ἂν ἦσθε φρόνιμοι ν'
ἀνεβάσωμεν μὲ τὴν ἀεροστατικὴν τοὺς τυράννους
τοὺς προδότας τῆς πατρίδος, τοὺς λιμεῶνας καὶ
τοὺς ὑποκριτὰς εἰς τὴν Σελήνην.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Θιώπα ἀναίσχυντε θιώπα καὶ μὴ λέγεις τοιαῦτα.
 Θὺ εἶσθαι ἀμαθέστατος, δὲν ξέδεις θὺ νὰ κοδακεύης
 τοὺς ἀνωτέδους σου, καὶ νὰ τυδανῆς τοὺς κατωτέδους
 ξδα μέθα καὶ σφάδνα τὴν μπόδταν.

(ἐμβαλινουν)

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ἈΛΕΞΙΟΣ καὶ οἱ ῥηθέντες.

ἈΛΕΞΙΟΣ πρὸς τοὺς ἄλλους

Μπόνο νύκτο συνιόρε.

ΞΕΝΟΣ.

Τὴν κατατέχομαι, τσύριοι, ἐκὼ τώρα φρέσκο (α)
 νὰ μὲ λέκει ἐτσεῖνος καλὴ σπέρα, ἐκὼ εἶμαι διτση-
 γόρος, ἐ ξέρω οὔλαις ταῖς ἐπιστήμαις, ποῦ ἔματα
 σταῖς ἀκαντέμiais τῆς βρώμης (β)

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Σὺ κύριε ! εἶτε ἀπὸ τὴν βρώμαν εἶτε ἀπὸ τὴν

Εὐρώπην ἤλθε; δειξαι μας τὴν ῥάχην· διότι ἄλλων
χρεῖαν παρ' ἐμὲ ἡ πατρίς μας δὲν ἔχει.

ΛΑΖΟΣ.

Τὶ λογώντατοι χρεῖαν ζητεῖτε, ὀρίζετε ὅλαν, νὰ
ἡ χρεῖα, ἅμα ζεῖς ντυφλοὶ εἴζτε, ντὲν βλέπετε τὴν
χρεῖαν καὶ λέτεν πῶς δὲν ἔχει χρεῖαν; μπηγαίνετε
μέζα.

(ἐμβαίρουρ μέσα)

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ἈΛΕΞΙΟΣ, καὶ ΛΑΖΟΣ.

ἈΛΕΞΙΟΣ

Σιώπα κάθαρμα· ἐγὼ εἶμαι κύριε ὡς ἄλλος Ἥλιος
εἰς ὅλον τὸν ὀρίζοντα μας, καὶ τώρα σὰς δίδω πρό-
τασιν νὰ ἐκλέξητε, μ' ὁποῖαν θέλετε νὰ μ' ἐρω-
τήσητε διάλεκτον, γνωρίζοντα ὅλας ὁμοῦ τοῦ κόσμου
τὰς γλώσσας.

ΛΑΖΟΣ.

Τὶ μιλάς ὅλαν ἔσσι χωρὶς νὰ ζεῖς καταλάβωμεν.

ΑΔΕΞΙΟΣ.

Ἐπειδὴ δὲν μ' ἐννοεῖτε ὁμιλοῦντα κατὰ τοὺς Ὀ-
λυμπίους, ἄς ἀποβῶ ἀπὸ τὸν ἵππον καὶ ἄς συμπερι-
πατῶ μαζή σας πεζός.

ΛΑΖΟΣ.

Ἴππο μήππο Κολολάμπη δὲν ἔξρω ἐγώ, μίλα
γγαλα γγαλά ἃ λογώνταντε.

ΑΔΕΞΙΟΣ.

Πουρδὴν (α) ἀκούετε; σᾶς δίδω τὴν ἄδειαν νὰ
λέγητε ὅ,τι θέλετε.

ΛΑΖΟΣ.

Ντὶ, ντὶ λέξ, πορδὴν τὴν πορδὴν;

ΑΔΕΞΙΟΣ.

Πουρτὰν τουρκιστὶ λέγεται, καὶ ἐξηγεῖται ἐντεῦ-
θεν κατὰ τὸ α εἰς η. διότι ἐγὼ τοῦ μὲν δεξιοῦ τὴν
πόρδαν ἀφίνω ἀνοικτὴν εἰς τὴν ἰδικὴν μας διάλε-
κτον καὶ ἐρωτήσατέ με, μὲ τὴν πόρδαν δὲ τοῦ ἄλ-
λου ἀκούω τὰς ξένας.

(α) ἄντι τοῦ τουρκικοῦ μπουρτὰν, ἄγουν ἐντεῦθεν.

ΛΑΖΟΣ.

Πορδιαῖς μὰς λέξ' μπόκοιγλου μὲ ἀδιαντροπίαν·
 ἡμεῖς λογώντατε θέλομεν κατὰ τὴν χώραν μας ...
 νὰ ζὲ κάμωμεν δάζκαλον δάζκαλον καὶ ζὺ μὲ ἀν-
 διαντροπιὰν λέγεις προζτὰ εἰς τόζους μπορδαιζ. ἔχ!
 κρίμα ζὺ ἐμάνηγκες ἐμάνηγκες ὀλιὰν ἐμάνηγκες.

ΛΑΒΕΙΟΣ.

Ἐγὼ θέλων νὰ δείξω, ὅτι γνωρίζω καὶ ἄλλας δια-
 λέκτους ὠνόματα τὴν πόρταν οὕτω καὶ μετέφερα
 τὸ τ. εἰς δ. ὡς ἐλληνικώτερον λέγων τὴν πύλην τοῦ
 αὐτίου εἶτε τὴν πόρδαν.

ΛΑΖΟΣ.

Πορδὴν ἐγὼ δὲν γξέρω κάμμίαν τοῦ αὐντίου, ζὺ
 λέξ' πῶς ἔχει μπόρταν τὸ αὐντί, ὅλο ψευντιαῖς εἴζτε
 ζεῖς οἱ λογώντατοι, κάλλιον νὰ ζᾶς λέγουν ἀλογων-
 τάντους παρὰ λογωντάντους.

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'.

ΡΗΤΩΡ καὶ ΛΑΖΟΣ.

Ἐγὼ ξέρω μόνον ποῦ ἦρτα τώρα ἀπὸ ταῖς ἀκαν-
τέμiais· αὐτοὶ ποῦ ἔματαν; ρώτησέ τους.

ΛΑΖΟΣ.

Ἐγὼ ντούτους τοὺς εἶδα σταῖς ἀκεντεμiais
ταῖς Αίτρις (α) καὶ τοῦ Μαλτεπε ὅπου αὐτοὶ ἔμ-
μαθην καὶ τὰ κατσιβέλικα, μὰ ντοῦτοι λέγουν πῶς ἀ-
νέβηκαν καὶ στὴν ζελήνην.

ΣΚΗΝΗ Ζ'.

ΑΔΕΞΙΟΣ, πηδᾶ χορεύει σκιρτᾷ ἀπὸ τὴν χαράν (β)

Νῦν καιρὸς, ἐνῷ δοξασθήσομαι ἔγωγε, οὐδεὶς ἑτε-
ρος, ὡς ἐγὼ, καὶ γὰρ τῶν προγόνων τὴν διάλεκτον

(α) Δύο χώραι πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ποταπαί.

(β) Οὕτω πολλοὶ ἀπὸ τοὺς λογιωτάτους ἄλλοτε ἑφιπποὶ καὶ ἄλ-
λοτε πιζοὶ προπατοῦντες ἐξολοθινοῦσιν πλὴν εἰς τὴν περίπατόν
των καὶ χωρὶς γὰρ περιμένουν τὴν τυρινὴν δονὴν μακροχρόνι τρωγουν.

καλῶς ἐπίσταμαι καὶ ἄλλας τε πολλὰς συλλαβὼν
ἔχω ἐν ἑμαυτῷ. (χορεύει) καὶ χορεύσω καὶ παίζω
καὶ τὸ εἰσόβρατον ἀπορρίψω· ὑμῖν δὲ λέγω, ὦ ὑμεῖς,
εἰ μὴ πάντες ἐμὲ δι' εὐφήμου γλώττης ἄγετα δια-
ρήξω ἡμῶν τὰ κρανία τουτωῖ τῷ ῥοπόλῳ, ἐμοὶ γὰρ
τῆς παιδείας τὰ πρωτεῖα ἀπονέμειν χρεὼν· ἄγετε
δὴ μοι τριχίας, καὶ οἶνον

ΣΚΗΝΗ Η΄.

ΛΑΖΟΣ καὶ ἈΛΕΞΙΟΣ

ΛΑΖΟΣ.

Ὠχοῦ ὦχοῦ, ποῦφ πῶφ, τί γένηκε, ὦχοῦ τρελ-
λάθηκεν ὁ λογιώντατος ἐτρελλάθηκε τριχιαῖς γυρεύει
νὰ δεθῇ.

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Οὐχί, οὐχί, μὴ θορυβῆσθε σαρδούλαν φέρετέ μοι
καὶ οἶνον ὅπως εὐωχηθῶ.

ΛΑΖΟΣ.

Γσανοῦμ. τῆς πατρίδος τὴν γλῶζαν δὲν ἐντυμᾶ-

ζαι ἐξαγαῖς, ὁλίαν, τί μιλάζ ἔτσι δὲν ἐντρέπεζαί μὰ
εἶσαι γιὰ τὸν Κουδουνᾶ τοῦ νηζίου τοῦ νηζίου. (α).

ΣΚΗΝΗ Θ'.

ἘΠΤΑΝΗΣΙΟΣ.

ὦ κοσπέτο ντεπάκο. ἐκὼ τούριοι, ἤμουν ἀβοκά-
τος ἔτσι, ὅπου μὲ θαύμαζαν ὅλοι, καὶ τώρα ἄλλιος
θέλει νὰ φανῇ ἀπὸ ἐμὲ καλῆτερος, ἂν εἶμαι σούν-
τιτο ἐ τώρα σᾶς ντέρνω γιὰ (τοὺς ἐπαπειλεῖ ὅλοι
ἐμβαίνουν μέσα. ἔρχονται καὶ δύο Κυρίαι.)

ΣΚΗΝΗ Ι'.

ΚΟΡΗ καὶ ΜΗΤΗΡ

ΚΟΡΗ.

Νινέ, ἐδῶ εἰς ταύτην τὴν κούρετερίαν συνηθίζει ὁ
Σαγιὸρ . . . νὰ συγχνάξῃ εἰς ἐπίδειξιν τῶν στίχων,
ποῦ ἐξέδωκε τώρα, ἐλα νὰ διοῦμεν.

ΜΗΤΗΡ.

Γιὰ τὸν ποιητὴν λέγεις κόρη μου; ἀλλ' ἐκεῖνος μὲ

(α) Μεναστήριον ὅπου περιορίζονται εἰς τρελλοί.

φαίνεται πῶς ἔχει καὶ ἄλλην σὰν ἐσὲ ἀγαπητὴν καὶ
τώρα εὐρίσκεται ἀντικρυ εἰς τὸ φανάρι.

ΚΟΡΗ.

Οὐχ νενέκα μου, λιγοθύμησα ἀπὸ αὐτὸν τὸν λόγον,
μὰ ἐκεῖνος μ' ἔλεγε πῶς μ' ἀγαποῦσεν ἕως εἰς τὴν
χύσιν τοῦ αἵματος ἀλλ' ἄς ἐμβῶμεν νὰ διαῶμεν.

ΜΗΤΗΡ.

Οὐχ κόρη μου ἐδῶ εἶναι τρελλοὶ λογιώτατοι, κατὰ
ξηροὶ καὶ λερωμένοι κοῦφοι μὲ τοὺς σκούφους, καὶ ἄλλοι
τὰ μουστάκια τοὺς καὶ ἄλλοι ταῖς μπαρμπέταις των
ἰσάζουν, καὶ μποροῦν νὰ μᾶς περιπαίζουν, μάλιστα
τώρα, ποῦ ζυγιάζου τὸ φῶς τοῦ Ἡλίου.

ΚΟΡΗ.

Καλὲ νινέκα καὶ δὲν ἤξεύρετε, πῶς σᾶς φοβοῦνται
ὅλοι διότι εἰσθε μαμμὴ καὶ ἀφίνετε τὰς γυναῖκας
των ἀπὸ τὸ σφίξιμον ν' ἀποθάνουνε. εἶδες | πῶς σὲ
ὕπνκουσεν ἐχθὲς ὁ τσελεπή Σταυράκης, ὅταν ἤθελες
νὰ δείρης ἕναν;

ΜΗΤΗΡ

Οὐχ κόρη μου, ἐπεὶ δὲν ἔκαμεν ἐκεῖνος, καθὼς

ἤθελα ἐγὼ, τὴν γυναῖκά του θὰ τὴν ἀφήσω νὰ τυ-
ραννηθῇ στὴν γένναν της διὰ νὰ με ὑπακούουν ὅλοι
ὅ,τι τοὺς λέγω.

ΚΟΡΗ

Ἀλλ' ἐμβαίνει νὰ ἰδῶμεν τώρα τι ἔγεινεν ὁ ποι-
ητής, διότι πείστευσέ με ἔχω ἡμέρας νὰ τὸν ἰδῶ καὶ
τρέμει ἡ καρδιά μου μήπως με ἐφθόνησε κάμμία καὶ
μοῦ τὸν ἐπῆρε· τρεῖς ἡμέραις ἀπὸ τὴν λύπην μου
δὲν ἔφαγα

ΣΚΗΝΗ ΙΑ΄.

ΚΟΡΗ πρὸς τὸν ΛΑΖΟΝ.

Μήπως ἦλθεν ὁ σινιὸρ ντετόρος ὁ ποιητής σήμε-
ρα ἐδῶ;

ΛΑΖΟΣ.

Κάμμία πίτα μήπως ἦλθεν ἐδῶ λέγεις; τὴν πί-
ταν στὸ φουῆνον κοίταξε, τί θέλετε ἐδῶ, ποιόζ θὰ
τὴν φέρῃ ἐδῶ τὴν πίταν;

ΚΟΡΗ.

Δὲν σὲ λέγω πίτα ἀλλὰ ποιητὴν Ποιητὴν, πρὸς,
χωριάτη καὶ σύ.

ΣΚΗΝΗ ΙΒ΄.

ΑΛΕΞΙΟΣ καὶ ΚΟΡΗ

Τί ὀρίζεται κοκῶναις, θέλετε νὰ πᾶμε νὰ ψουνί-
σωμεν μαζή; μετὰξιν ὀρίζετε ἢ ἄλλο τί;

ΚΟΡΗ

Καλή ἡμέρα σας, στήν ὑγιείαν σας Συνιός· οὐχ !
τί φωναῖς εἶναι αὐταῖς καλὲ, διατὶ ἐφωνάζετε τὸσον
προτύτερα, οὐχ ! ζάβαλη κοντεύσατε νὰ δαρθῇτε·
οὐχ τζελεπὴ Ἀλέκο πῶς, ἡ σοφολογιότης σας κατα-
δέχεσθε μ' αὐτοὺς νὰ ἐμιλῇτε καὶ νὰ φιλονικῇτε;
δὲν φοβῆσθε ζάβαλη, μήπως σᾶς μαχαιρώσῃ αὐτὸς
ὁ ξένος Κεφαλονίτης; ἢ μήπως σᾶς ματιάζουν αὐτοὶ
οἱ ἀμάθεις τὴν παιδείαν³ σας καὶ ἀφήσετε τοὺς ἀν-
θρώπους χωρὶς διδάσκαλον, οὐχ ! ἄφσετε ταῖς μωρο-
λογίαις.

ΑΛΕΞΙΟΣ·

Κεράμ' ὁμοιάζετε μὲ τὰς Κυρίας τῆς Σελήνης, τῶ
ὄντι σᾶς εἶμαι πρόθυμος εἰς τὰς προσταγὰς σας,
πλὴν ὑπάγετε διότι ἐγὼ σήμερον πρὸς τούτους τοὺς

ἀμαθεῖς καὶ ψευδεῖς θέλω φιλονεικῆσαι μέχρι τελευ-
ταία, ἀναπνοῆς ἐπιμένων νὰ τοὺς ἀναιθάσω εἰς τὴν
Σελήνην.

ΚΟΡΗ

Καλὲ, πῶς καταδέχεσθε μὲ αὐτοῦ; τοὺς ἀπελπισ-
μένους καὶ περμπάτηδες νὰ φιλονικῆτε; αὐτοὶ οἱ ἄν-
θρωποι εἶναι κακοὶ καὶ μποροῦν νὰ σᾶς θανατώσουνε.

ΣΚΗΝΗ ΙΓ'.

Ὁ ΡΗΤΩΡ.

Τώρα αὐταῖς ταῖς πουτάναις νὰ πάρω ἓνα ξύλο
νὰ ταῖς κτυπῶ νὰ ταῖς κτυπῶ, γιατί μὲ λέχουνε ἐ-
μένα τὸν ντιτσιγόρον περιπάτην, ὦ κόσπέτο ντε
μπάκο (α)

ΣΚΗΝΗ ΙΔ'.

ΛΑΖΟΣ πρὸς αὐτάς.

Συκτῆρ (β) οὐρουσπισί, ἐτώρα ζᾶς πέρνει ὁ διά-
βολος ὁ διάβολοζ.

(α) ἰσθδυναμεῖ μὲ τὸ ἰδὲ ἐκεῖ πέρα ἰδέ.

(β) ἰσοδύναμον αὐτὸ τὸ κρημνήζου φθείρου.

ΓΥΝΑΪΚΕΣ.

Τὴν κακὴν σου, χωριάτη, βάρβαρε, τώρα σὰς δει-
κνύομεν τὴν μουτσούνα σας, τί θησαυρὸς εἴμεστε.

ΣΚΗΝΗ ΙΕ΄.

ΚΟΡΗ πρὸς τὴν ΜΗΤΕΡΑ.

Οὐχ νινέκα θὰ λιγοθυμήσω! οὐχ!

ΜΗΤΗΡ.

Τί ἔχεις κόρη μου, τί;

ΚΟΡΗ.

Πολλὰ εἶναι τὰ αἷτια τὸν ἐραστὴν μου ἔχω πολ-
λὰς ἡμέρας νὰ τὸν ἰδῶ, καὶ αὐτὸς ὁ βάρβαρος μᾶς
ἐξύβρισε τί νὰ τὸν κάμωμεν ἄχ θὰ σκάσω ἀπὸ τὸ
κακὸν μου.

ΜΗΤΗΡ.

Μὴ σὲ μέλλει κόρη μου καὶ ἐγὼ τοὺς διορθῶναι
αὐτούς.

ΚΟΡΗ

Τί θὰ τοὺς κάμῃς;

ΜΗΤΗΡ

Ἐπειδὴ εἶμαι μαμμη θ' ἀφήσω τὰς γυναῖκας τῶν
νὰ σκάσουν ἀπὸ τὸ σπρίζιμον εἰς τὴν γένναν τῶν.

ΚΟΡΗ

Τώρα νινέκα μου ἄς πάγουμε νὰ πάρωμεν καμ-
πόσους καφάσιδες, καὶ ἄς τοὺς φυλάξουμε ἐδῶ ἔξω
καὶ ὅταν βγαίνουν νὰ ποῦμε τὸν καθάζην νὰ δείρῃ
ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἄχρειους, καὶ νὰ κάμῃ τὸν κῶλόν
τους μαῦρον σὰν τὰ καλπάκια τῶν τσελεπίδων.

ΣΚΗΝΗ ΙΓ'.

ΑΛΕΞΙΟΣ, ΕΡΝΟΣ, ΦΩΤΕΙΝΟΣ, καὶ ΛΑΖΟΣ.

ΑΛΕΞΙΟΣ.

Ἐλθετε ἤδη Κύριοι καλὰ κλειδώσατε τὴν πύλην
νὰ μὴν ἔλθῃ κανεὶς καὶ μᾶς ἐνοχλήσῃ, διὰ νὰ σῶς
διηγηθῶ πόσα καλὰ ἔκαμα εἰς τοὺς κατοίκους τῆς
Σελήνης, τὰ ὅποια θέλω κάμει καὶ ἐδῶ, ἀφοῦ ἐσύν-
τριψα καὶ ἔσπασα τὴν κεφαλὴν.

κλειδόνουν

ΛΑΖΟΣ.

Διατὶ ψεύδεζαι, ὀλίγον ζῇ τὸ ἔγεις τὸ κεφάλι σου
ἀπείρακτον μῆτε αἷμα ντρέχει μῆτε ἄλλο ντίποτε.

ΑΛΕΞΙΟΣ.

Σιώπα κάθαρμα, βλέπεις τὴν κεφαλὴν μου ταύτην εἶναι γεμάτη ἀπὸ μάλαγμα.

ΛΑΖΟΣ λαμβάνει ἓνα πέλεκυν.

Ἀπὸ μάλαγμα εἶναι; ἄς τὸ σπάζωμεν, ἄς τὸ σπάζωμεν νὰ πάρωμεν τὸ μάλαγμα, τὸ μάλαγμα, ποῦ εἶναι εἰς ἡμᾶς χρήσιμον.

ΑΛΕΞΙΟΣ.

Ιοῦ ιοῦ, δὲν ἐννοῶ μὲ τὸ μάλαγμα τὸ χρυσίον, ἀνόητε, ἀλλὰ τὴν μάθησιν ὀνομάζω οὕτω καὶ τὴν σοφίαν, ἡσύχασε νὰ μὴ φωνάζω τὸν ἀστυνόμον.

ΛΑΖΟΣ

Κιοπόλου, γιατί δὲν λὲς μάθηζιν, παρὰ μᾶς λὲς μάλαγμα; ἐμάνηκετε ζεῖς οἱ λογώντατοι ἐπέταξεν ὁ νοῦς ζας, δὲν εἶναι ψζέματα ποῦ λέγουν, ὅτι ἀπὸ ζᾶς θὰ χαλάζει ὁ κόσμος. ζτὸ διάβολο τὰ γράμματα καὶ στοῦ διαβόλου τὸν κῶλον νὰ πᾶτε ζεῖς οἱ διαβαζόμενοι.

ΞΕΝΟΣ ΡΗΤΩΡ

Τώρα τσύριε, ἂν ἔκοῦς καὶ ἐμένα ἐμένα, τὰ μὲ παμάξεις.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Οὐχί, ἀλλ' ἐμὲ θέλει θαυμάσει διὰ τε τὴν ἐν τοῖς
λόγοις δεινότητα καὶ τοῦ μὲν τοι γε τῆς σημασίας.

ἈΛΕΞΙΟΣ

Ἐγὼ μὲ τὴν σοφίαν μου ἀνέβηκα ἐπάνω εἰς τὴν
Σελήνην καὶ ἔκαμα τόσα καλὰ.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Θιώπα ἀναίσχυντε, καὶ εἶναι δυνατόν τοῦτο;

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Ἀφοῦ ἀνέβηκα, ἠντάρωσθε τὰ διάφορα κόμματα,
ἦσαν βραχμάνες καὶ ἓνας τράγος μονόφθαλμος καὶ
ὁ ἀπλοῦς λαός.

ἌΛΖΟΣ.

Ποῦ; ποῦ ἦταν μονόφθαλμος Τράγος

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Ἦκευ· εἰς τὴν Σελήνην. καὶ ὅταν μὲ εἶδαν οἱ
βραχμάνες μ' ἐθαύμασαν διὰ τὴν σοφίαν μου καὶ διὰ
τὴν εἰς τὴν Σελήνην ἀνάβασίν μου. ὕστερα μ' ἔφεραν
εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Σελήνης καὶ μ' ἐπαινοῦσαν
ὥς ἄξιον νὰ τοὺς χρησιμεύσω.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ

Πδὲ ἄθες μὴ δέγῃς τοιαῦτα.

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Μὲ ἔκαμαν βραχμᾶνα καὶ καὶ μὲ ἐσυμβούλευσαν
ἐμπρὸς τοῦ λαοῦ νὰ φκίνομαι ἅγιος, καὶ κρυφίως νὰ
τρώγω νὰ πίνω καὶ νὰ μὲ κερνοῦν εὐμορρα κορχσία
καὶ εὐφρενα ἐμπρὸς εἰς τὸν λαὸν καὶ ἐγὼ ἐκρημώμαν
ἐπάνω εἰς τὸν καπνὸν ὥς ὅστις. ἐδίδασκα τὸν λαὸν
νὰ ὑπακούῃ καὶ νὰ μᾶς σέβητε, νὰ δίδῃ τὸν φόρον
εἰς τὸν Αὐτοκράτορα, εἰδὲ μὴ ἐναντιώνεται εἰς τὸν
Δία.

ΞΕΝΟΣ.

Νὰ σέβεται ποῖον μουρὲ· ἐσένα τὸν κακοήθη;

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Μὲ ὑπερφυσικοὺς φόβους τοὺς ἐφόβιζα, πλὴν ἔ-
πειτα ἔστειλε καὶ μὲ ἐπῆρεν ὁ τύραννος ὡς ἄξιον
νὰ τὸν συμβουλεύω καὶ νὰ ἐφεύρω ποινὰς σκληρὰς
κατὰ τοῦ λαοῦ.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Καὶ ποῦ ὑπάδχει δαὸς μὴδὲ ἀνότης, δὲν θιωπᾶς;

ΑΛΕΞΙΟΣ.

Ἐγὼ ὅμως τοὺς ἐζήτησα νὰ μὲ καταστήσουν τύραννον εἰς μίαν Ἐπαρχίαν, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠθέλησεν θέλησα νὰ τὸν τιμωρήσω μὲ περιοδικὰ φύλλα καὶ μὲ τὰς ἐφημερίδας καὶ ἐκείνους καὶ τοὺς βραχυμάνας τοῦ λαοῦ ὡς διεφθαρμένους καὶ κακοήθεις.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Τὴν κακὴν θου, δὲν ξέδεις τί δέγεις εὐήθη.

ΑΛΕΞΙΟΣ,

Μ' ἐφώναζεν πρῶτα ὁ μονόφθαλμος κ' ἐπρόσφερεν μοσχάτον πρόσφατον.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Νὰ τὸ φᾶθ θεὸς οὐ.

ΛΑΖΟΣ.

Καὶ τὸ ἔφαγες ὅλάν; δὲν ντρέπεσαι νὰ λὲς ζκατόν;

ΑΛΕΞΙΟΣ.

Ὅρίσθε, δὲν ἐννοεῖτε τὴν ἐπιθετικὴν συμφωνίαν, ἀκούσετε δὰ ἐπειδὴ δὲν ἐπείσθην ἀλλ' ἐξακολουθοῦσα τὸ ἔργον μου. οἱ βραχυῖνες ἅμα τὸ ἔμαθαν ἔγραψαν τοιαύτην ἐπιστολὴν πρὸς τὸν μονόφθαλμον.

ΛΑΖΟΣ.

Τί ἐπιζτολὴν ὀλίαν μπιζτόλαν;

ΛΑΒΕΙΟΣ ἄκουε.

Ἐλέω Θεῶν Διὸς ἡμεῖς οἱ ὑπηρέται αὐτοῦ, οἱ ὅσοι καὶ πανευλαβεῖς οἱ καθαρώτατοι καὶ θεόπεμπτοι πρὸς σᾶς τοὺς Σεληνοκράτορας τοὺς Θεοστάτους καὶ πανευδαίμονας. Ἐπειδὴ ἓνας πολυμήχανος ἀνάβας ἀπὸ τὴν Γῆν εἰς τὴν σφαῖράν μας διεγείρει τὸν λαὸν καθ' ὑμῶν τῶν πανσεβάστων καὶ παντοδυνάμων, καὶ ἀτιμάζει ἡμᾶς τοὺς καθαρωτάτους καὶ ἀμολυντοτάτους λέγων, ὅτι κατέχομεν τὸν λαὸν σφιγμένον εἰς τὸν ζυγόν σας, πρέπει νὰ τιμωρηθῇ πικρῶς ὁ τοιοῦτος ἢ εἰς κἀνὲν καθυγρον μέρος ἢ εἰς τὸ μεταλεῖον ἐπὶ ζωῆς του ὁ δὲ Ζεὺς ἐπιστηρίζων τὸ ἀήττητον ἡμῶν καὶ ὑμῶν κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΛΑΖΟΣ (γρονθίζει τὸν ΛΑΒΕΙΟΝ νομίζων, ὅτι προσηύχετο χωρὶς εἰκόνα.)

Νὰ ἓνα νὰ δύο γρόνθους νὰ μάθης ζὺ νὰ προσεύχεσαι ὅλαν ἐδῶ χωρὶς εἰκόνα ζτὸ καφενεῖον, αἰῶνας καὶ μαιῶνας νὰ λέγης.

ΑΛΕΞΙΟΣ.

Ὁ βάρβαρε ἀνδρῶν, ἄκουε (πρὸς ἑαυτὸν) ἐγὼ πολ-
λὰ ὑπέφερα διὰ τὴν ὠφελείαν τῶν ἀνθρώπων ἃς ὑπο-
φέρω καὶ ταῦτα διὰ νὰ τοὺς καταπείσω εἰς τὴν ὠ-
φελειάν των.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Πῶς δὲν ἐντρίβεσθαι νὰ δέγῃς τὰ τοιαῦτα; ἐν-
τράπου.

ΑΛΕΞΙΟΣ.

Ἀπῆντησεν δὲ πρὸς ταῦτα ὁ Μονόφθαλμος οὗ-
τω· οἱ θεόσδοτοι καὶ θεόσταλτοι οἱ γαληνότατοι κα-
κραταιότατοι πρὸς σᾶς τοὺς ἐναρωτάτους καὶ ἀγα-
πητοτάτους τοῖς θεοῖς ἀπονέμωμεντάς ἐδαφιαίας προ-
κυνήσεις ὑποκλινῶς. Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ
Διὸς ἀνέβη εἰς τὴν σφαίραν ἑνας τοιοῦτος συνταρα-
ξίης μὴν ἀφίνων τὸν λαὸν νὰ κλίνη τὸν τράχηλον
εἰς τὴν δουλείαν καὶ σέβας ὑμῶν τὸν καθαρώτατον
καὶ εἰς ὑπόκλισιν ἡμῶν τῶν κραταιοτάτων Ποναρ-
χῶν. ἐφάνη εἰς ἡμᾶς εὐλογον νὰ κάμῃτε^{τε} προλιτα-
νείαν, νηστείαν τεσσαρακονταήμερον εἰς ἅπασαν τὴν
Ἑλλάδα, καὶ τὸν συνταραξίαν συλλαβόντες νὰ τὸν

ἐξωρίσθητε εἰς τὸν Κρόνον διὰ νὰ δοκιμάσῃ τιμωρίας
σκληρωτάτας, ὁ δὲ μέγιστος Ζεὺς εἶθε νὰ ἀποσάβῃ
ταῦτα εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

ΔΑΖΟΣ (τὸν γρονθίζει πάλιν.)

Ζεὲ λέγω, ὀλίγαν, νὰ μὴν προζεύχεσαι ἐδῶ, ζῦ πά-
λιν τὸ δικό σου, νὰ καὶ ταύτην τὴν γροθὶάν νὰ μά-
θῃς νὰ μὴ προζεύχεσαι ὅπου δὲν ἔχει εἰκόναζ.

ἈΛΕΞΙΟΣ.

ὦχ, ὦχ! ὕστερα τοῦτο μαθὼν ἐγὼ διερέθησα τὸν
λαὸν κατὰ τῶν δύο κομμάτων, καὶ ὅταν ἦλθαν νὰ
μὲ συλλάβουν ἐφώναξε πῦρ, πῦρ, βάλτε.

ΔΑΖΟΣ.

ὦχ! μπῦρ μπου εἶναι μπῦρ ἃ ψεύζῃ νὰ, μπῦρ,
νὰ, γιατί μᾶς ντρομάζεις τρελλέ, καὶ ἀνόητε· ἔγεις
σκοπὸν νὰ προξενῇς καὶ εἰς τὴν γῆν σύγχυσιν καθὼς
γκαὶ εἰς τὴν ζελήνην; (τὸν ξυλλίζει.)

ἈΛΕΞΙΟΣ.

ὦ Σελάνε, ὦ Σελένα ἥτις μὲ ἐτίμησες, διότι σὲ
ἐκατέστησα συνταγματικήν.

ΛΑΖΟΣ.

Σελάχ θέλεις νά φωνάζης; τοῦρκος θά γίνης; δέ-
σετέ τον, γιατί αὐτοί οἱ γραμματισμένοι σάν θυμώ-
σουν Τοῦρκοι γίνονται.

ΠΡΑΞΙΣ Β΄

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

ΑΛΒΑΝΟΙ.

Μῶρε Λοκάντα μῶρε κουφετσῇ στοῦ ψυχῇ τοῦ μπα-
μπᾶ σου μῶρε νά χαίσωμεν ἀνοιξέ μας, μῶρε πᾶ ὁρὲ
ψυχῇ τοῦ μπαμπᾶ σου, ἀνοιξέ μας τὴν θύραν.

ΣΚΗΝΗ Β΄.

ΛΑΖΟΣ πρὸς τοὺς ἄλλους.

Ἀνοίξετε τὴν πόρταν ντὶ φοβεῖζτε ἡμεῖς εἴμεζτε
πολλοὶ μὴ φοβεῖζτε.

ΣΚΗΝΗ Γ΄.

Εμβαλουν.

Πῶ, πῶ, πῶ, μῶρε πόσα γράμματα, ποῦ ξέρει
μῶρε μάτια μου ἐκεῖνος μέ τήν μεγάλην καλαμάραν(α)
μῶρε πλάτσκα νά κάμωμεν ἐδῶ πλάτσκα.

ΣΚΗΝΗ Δ΄.

ΑΛΕΞΙΟΣ καὶ ΡΗΤΩΡ.

ΑΛΕΞΙΟΣ.

Βλέπετε Κύριοι, πῶς μέ θαυμάζουν αὐτοί. διότι
εἶμαι τῷ ὄντι φιλόσοφος· ἂν δὲν μέ πιστεύετε
εἰδέτε τὰ πολύτιμα συγγράμματά μου. ἐγὼ ἐστιχούρ-
γησα τοῦ γαδάρου τήν φυλλάδα, ἐγὼ ἐδιόρθωσα τοῦ
βαρδαλαμπούμπα τήν φιλοσοφίαν (β)

ΡΗΤΩΡ

Καὶ ποῖος τὰ διαβάζει μουρὲ αὐτά;

(α) Ἰδόντες τὸν Ἀλέξιον οἱ Ἀλβανοὶ τὴν ἐθαύμαζαν, διὰ τὸ ὅ-
ποιόν εἶχεν εἰς τὴν μέσσην του μελανοδοχεῖον.

(β) Οὕτω πολλοὶ λογιώτατοι καυχῶνται εἰς γέλωτος μᾶλλον παρὰ
κομπασμοῦ ἄξια, καὶ ἔχουν τὸν ἐγωῖσμον εἰς ὅλα.

ΑΛΕΞΙΟΣ.

Δὲν βλέπεις τοὺς προκομμένους Ἀνατολίτας μὲ πόσον ζῆλον τὰ διαβάζουν; καὶ τοὺς Λαζοὺς;

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΛΑΖΟΣ ΚΑΙ ΑΛΕΞ.

Λαζ. ἔχοῦ ἔλαν ἔλαν ντώρα νά σε ντώζω, ρανίον γκραζίον, ἐπειδὴ εἶξαι ντῶ ὄντι φιλόσοφος φιλόσοφος γιάν τὴν πατρίδα μας. (χωρεύει καὶ τραγουδεῖ) ἀμάραγγες, κ' ἐγὼ νέοζ εἰμενγγές, ἃ κόρημ' Ἀλέξιος ὦ μέθοδος, ὦ ὕδρωτες!

Λαζ. Οὐχ λογώνταντος φωνάζει τὸν ἅγιον Μεθόδιον νά τὸν βοηθίζη, διότι ὕδρωζε. ὕδρωζεζ, λογώντανος; φέρτε τὸ μαγκάλι νά μὴ γκρυόνη ὁ φωζ τῆρας μας.

ΑΛΕΞΙΟΣ.

Ὅχι δὲν κρυόνω ἀλλὰ μακαρίζω τὴν μέθοδον, τὴν ὁποίαν κατ' εὐδοκίαν ἄκραν ἀπήλαυσα καὶ βασιτῶ ἐνηγκαλισμένην.

ΛΑΖΟΣ.

Βαί ποκόγλου όλιάν ἐγὼ σὲ νόμιζα φιλόζοπον, μὰ
σὺ μακαρόνια λές ἔφερες ζτὴν ἅγιον Μεθόδιον γιὰ
ν' ἔχης τὴν εὐδοκίαν ἀγκάλεσμενην δὲν ἐντρέπεσαι ὁ-
λιάν, μὰ ζεῖς οἱ λογώντατατοι εἴζτε γιὰ νὰ ζᾶς
καύζη κἀνεῖζ ζωντανούζ.

ΣΚΗΝΗ Γ΄.

ΡΗΤΩΡ καὶ ἈΔΕΙΟΣ.

Τσύριοι, σᾶς περιμένω νὰ μὲ δώσετε τσαιρὸν νὰ
μιλήσω σᾶν Διτσηγόρος, ἐγὼ σᾶς εἶπα μουρὲ εἶμαι
Ἀβουκάτος, καὶ εἶκα ὄρνιτες στὴν πατρίτα μου, ἐ-
τάλληρα, μὰ ἦρτα ἐτῶ νὰ φάγω τ'ῤρκάντια, ἐ πέρ-
τικα, καὶ λαοὺς, καὶ νὰ ὠφελήσω τὴν πατρίδα σας.

ἈΔΕΙΟΣ.

Ἦ τώρα λαμπρὰ πατρίς μας, κύριε, ἔχουσα ἐμέ
ἱκανὸν εἰς τὴν ὠφέλειάν της δὲν ἔχει χρεῖαν ἄλλων
ἐπηλύδων.

ΣΚΗΝΗ Ζ΄.

ΛΑΖΟΣ καὶ ἈΛΕΞΙΟΣ.

ΛΑΖΟΣ.

Ἐμάνηγκανε οἱ λογώντατοι χρεῖαν ζητοῦν, ἔχουν σφίξιν, παζχάλια γάζανε, λαμπρά, λέγουν, ἔχομεν τώρα ζεῖς οἱ λογώντατοι καὶ διαβαζμένοι χωρίζ μυαλά εἴζτε.

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Σιώπα βάρβαρε, ἀμαθέστατε Λαζέ, μὴν ἐννοῶν τοὺς λόγους μου διατὶ δὲν κοιμᾶσαι εἰς τὴν κόπρον τῆς ἀμάθειας.

ΛΑΖΟΣ.

Κιοπόλου κιοπέκ ζτὴν γκοπριὰν μὲ ζτέλνειζ, δὲν ἐντρέπεζαι πρὲ νὰ μὲ θρίζηζ;

ΣΚΗΝΗ Η΄.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ καὶ ἈΛΕΞΙΟΣ

ΦΩΤΕΙΝΟΣ

Ὡὸ ὁ Θωκράτης ἐκβαίνω εἰς τὰ καφενεῖα νὰ δι-

δάθκω τοὺς ἀνθρώπους, περιέρχομαι ὅδα τὰ μέδη
οἱ παῖδες ὅδοι ποτίζονται ἀπὸ τὴν πηγὴν τῆς σο-
φίας μου.

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Ἐνόησα, ὅτι ποτίζεις τοὺς παῖδας μὲ τὴν κρίσιν
σου, ὡς ὁ Θωκράτης, ἐκλέγων μάλιστα ὅσους θέλεις.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Βέβαια πηγὴν πρέπει νὰ ἐννοῇς τὴν ἠθικὴν εὐδο-
γημένε ὅχι ὅτι ἐννοῦσεν ὁ Ἀριστοφάνης· διότι καὶ
καὶ τῶδα ἦλθα νὰ ταπεινώθω τὴν ἀγεδουχίαν σας.

ἈΛΕΞΙΟΣ

Σὺ ἄπαγε φαυλόβιε ἀπὸ τὴν ἱερὰν ταύτην ὁμή-
γυριν μακράν.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Μδὲ θεοκατάδατε μακρὰν δέγεις ἐμὲ, ὁ ὁποῖος
ἐτιμήθην ἀπὸ ὁδοὺς τοὺς ἀνθρώπους;

ΣΚΗΝΗ Θ'.

Οἱ ἈΛΒΑΝΟὶ μεταξὺ των.

Ἄ μῶρε κρειαζόμεθα ἐμεῖς ξύλας νὰ σπάνουμε τὴ

κεφάλαις, γιατί εἶναι καυγατσίδες τοῦτοι, πῶ πῶ
 ῥῶρ πλάτσκα νὰ τοὺς κάμωμε.

ΣΗΗΝΗ Ι΄

ΦΩΤΕΙΝΟΣ καὶ ΛΑΖΟΣ.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Ἐδᾶτε νὰ δείξωμεν μποδστὰ εἰς ὁδους, ποῖος ξέ-
 δει κασίδα.

ΛΑΖΟΣ.

Καζίδα σέπιαζε δάζγαλε;

ΦΩΤΕΙΝΟΣ

Ἔτσι δὰ κεδήτε ρα θὰ πῶ εὐδογημένε. ἐγὼ εἶμαι
 δάθκαλος γνωστὸθ εἰθ ὁδον τὸ ἡμέτεδον γένος, καὶ
 πδοθέχετε νὰ μὴ συγχέζωμαι.

ΛΑΖΟΣ.

Τί δάζκαλος εἶναι τοῦτος, νὰ λέγη συγχέζωμαι
 μπροστὰ εἰς τόζους· χάϊ πὸκ-όλου, πὸκ.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ

Πδὲ ἀμαθέττατε, εἰθ ἐμὲ δέγεις αὐτὰ, τὸν φιδῶ-
 θσφον καὶ ἐνάδετον τοῦ κόδμου;

ΣΚΗΝΗ ΙΑ΄.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ καὶ ἈΛΕΞΙΟΣ.

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Ἐγὼ σήμερον εἶμαι ἕτοιμος νὰ σᾶς ἀπυδείξω ἁ-
μαθεῖς καὶ νὰ σᾶς κάμω νὰ μὲ προσκυνήσετε καὶ
νὰ μὲ δοξολογῇται ὅλοι ὡς μέγαν καὶ πολύν.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ

Ἄκουθε νὰ ἐξηγήθω ἐ θιώπα καὶ μὴ καυχᾶθαι
κομποῦτά. ἰδοὺ ἡ ἐξήγηθιθ.

Οὐ φέδομεν ὦ Πλούτων, δὲν τρώγωμεν ἡμεῖς, ὦ
Πλούτανε τὸν Μένιππον, δὲν τὸν φορτωνόμεθα ὡς
γάδαροι στοὺς ὄμουθ, τὸν κύνα τὸν κοπδόσκυδον
αὐτὸν τὸν Μένιππον, τὸν σκύλαδον τοῦ σκύλα.

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Τοῦ σκύλας τί θὰ εἰπεῖ; καὶ ποίας πτώσεως
εἶναι;

ΦΩΤΕΙΝΟΣ

Ὀνομαστικῆς, εὐδογημένε, καὶ θέδει νὰ εἰπῇ τὸν
κέδιον.

ΣΚΗΝΗ ΙΒ΄.

ΠΟΙΗΤΗΣ καὶ ΛΑΒΑΝΟΪ.

Ἰδοὺ πρέπει νὰ σᾶς εἶπω καὶ ἐγὼ, ὅς τις ἦλθα
τώρα, σίχους ἡδονικούς; ὥστε νὰ πάθετε ἄτοπα ἀπὸ
τὰ γέλοια.

ΛΑΒΑΝΟΪ.

Καὶ τί στίχους μῶρε, θὰ μᾶς λέγεις γιὰ νὰ γε-
λάγωμεν, μὰ ἂν ἀπὸ τὰ γέλοια χαιστοῦμεν τί θὰ
μᾶς κάμεις; πω, πω, πω, μῶρε ντροπαῖς εἶναι.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Ἰδίον, κύριοι, τοῦ καλοῦ ποιητοῦ εἶναι νὰ κάμνη
τοὺς ἀνθρώπους νὰ γελοῦν νὰ κλαίουں νὰ χορεύουν
νὰ μεθύουν κατὰ τὴν θέλησίν του.

ΣΚΗΝΗ ΙΓ΄.

ΡΗΤΩΡ ΛΑΒΑΝΟΙ ΛΑΖΟΣ καὶ ΠΟΙΗΤΗΣ.

ΡΗΤΩΡ.

Ἐγὼ ἀκόμη τιόλου μουρὲ δὲν ὠμίλησα ἐ δὲν εἶπα
τίποτε σεῖς δὲν ἀφίνετε ἀράτα, καὶ τέλετε νὰ κλαί-

εστε νὰ θρηνῆτε καὶ νὰ γελάτε, ὦ κοσπέτο ντιμπάκο,
καὶ ποίος ἐφόρησε γιὰ νὰ κλαίτε.

ΛΑΒΑΝΟΙ.

Μὲν ὁ κερατᾶς ἐφόρῃσε τὸ ἄνθρωπο λέκει καὶ ψο-
φάει ποτὲ τὸ ἄνθρωπο;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Ὅποιους σίχους κάμω ἐγὼ εἰς τὴν ἐποχὴν μας δὲν
κάμνει ἄλλος.

ΡΗΤΩΡ.

Δὲν κουρεύεται κουρεύεσαι καὶ σὺ μὲ τοὺς σίκους
σου τοὺς βρομερούς;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Ἀκούτατε με ὅλοι δὲ τὸν αἰδὸν τοῦ αἰῶνός μας.
Εὐωδιασθῆτε ὅλοι ὡσὰν τὸν ποτὸν μοσχάτον
Τοὺς σίχους μου τοὺς λόγους μου χωρὶς ν' ἀπαρεμ-
φάτων.

ΛΑΒΑΝΟΙ.

Μπρὲ πω, πω, πω. σκατὰ λέγει, πῶς φάγαμε,
σπάνομε κεφάλι σου τώρα γιὰ, καὶ σὲ κάμνομε πλι-
άτσκα.

ΛΑΖΟΣ.

Ζκαντόν δὲν ἔφαγε γκανεῖζ, κιοπόλου. γιαντί λέζ
πῶς ἔραγαν ζκαντόν;

ΣΚΗΝΗ ΙΔ'.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ καὶ ΡΗΤΩΡ.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Ἀδύνατον εἶναι φίδοι μου, νὰ σᾶς ἀρῇθω θήμεδον
ἢ ἐδᾶτε ἐμπδὸς εἰς ὁδοῦς τούτους, νὰ ὁμοδογήσετε
τὴν ἀμάθειάν σας, ἢ τῶδα ἂν θᾶς νικήθω νὰ ἔλθετε
ὁδοὶ νὰ μὲ προσκυνήθετε.

ΡΗΤΩΡ.

Ἐγὼ μурὲ νὰ σὲ προσκυνήσω; τί λέξεις ἐγὼ
ποῦ ἤμουν διτσηγόρος καὶ ἔτρωγα ὄρνιτες; ἐγὼ εἶμα'
ἀβουκάτο· ἔλια βενίτε νὰ ῥητυρεύσωμεν εἰς τούτους
μὰ ὕστερα θὰ σᾶς τείρω ὅλους μὲ τὸ παστοῦνο.

ΣΚΗΝΗ ΙΕ΄.

ΑΛΕΞΙΟΣ καὶ ΡΗΤΩΡ.

ΑΛΕΞΙΟΣ,

Ἐγὼ εἶμαι τρανὸς μέγας, καὶ εἰς τὸν νοῦν ὑψηλὸς
ἐλᾶτε νὰ σᾶς δείξω πῶς ῥητορεύουν

ΡΗΤΩΡ.

Ὅχι ὅχι μὴ λέγῃς σύ, ἐγὼ τὰ πῶ λόγον ἐπιτά-
φιον, ποῦ εἶπα εἰς τὸν λακκνοπώλην.

ΑΛΕΞΙΟΣ.

Φθείρου σὺ σαῖσιν πορδαῖσιν. ἀναιδεῖν ἐπισιμένε.

ΡΗΤΩΡ.

Μουρὲ λακκνοπώλην τὰ πῶ, μὴ βιάζεσαι. ἔμελλες
ἄρα ἔμελλες μάστορη τημήτρῃ νὰ φορήσῃς ἔμελλε
νὰ χεσθῇ (α) τὸ αἷμα στὴν γῆν ἀπὸ τὸν τάνατον,
κατῶς (β) πέταναν οἱ ὄρνιτες ποῦ ἔσφλξης, καὶ ἔ-
χεσες τὸ αἷμά των μὲ τὸ μαχαῖρι σου.

(α) ἀντὶ νὰ χυθῇ.

(β) ἀντὶ καθῶς.

ΣΚΗΝΗ ΙΓ'.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ καὶ ἈΛΕΞΙΟΣ.

Πῶς ἄθες, μπῶς θεοκατάδατε, μπῶς φλύαδε, πῶς λέγεις, ὅτι φορᾷ ὁ ἀνθρώπος, δὲν φοβεῖται τὸν Θεὸν μήπως στείλῃ κεθαυνὸν καὶ θεὸς καύθῃ; πῶς δὲν τρέμεις ὅταν λέγῃς, ὅτι ἀπέθαναν οἱ ὀδνιθες ὡς τῆς ἀθειας σου ἀνθρώπε! καὶ δὲν ἐντρίψεσαι ἀπὸ αὐτοῦ, νὰ δέγῃς, ὅτι ἐχέσθῃ ὁ ἀνθρώπος;

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Εἶδετε ὦ ἄνδρες βυζάντιοι, εὐράκατε, ἐβάλατε εἰς τὴν ὄψιν σας, ἐκοιτάξατε, ἐθευρήσατε, ἐθεάσασθε, ἐμάθετε, ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν καὶ τοῖς ὠσίν (α) ἔγνωτε, ὅτι αὐτοὶ εἶναι ἀμαθεῖς ἀνάξιοι, ἀδεξιοί, ἀριστεροί, ἀφιεῖς, ἀμύαλοι, ἀγράμματοι, καὶ μόνος ἐγὼ εἶμαι ὁ εὐφρεστάτος.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Τὴν κακὴν θου τὴν ἡμέραν σκούφαλη, τὸ σ. εἰς τὴν

(α) Οὗτος ὁ ψωραλχίος πολλὰ εἶναι κομπορήμων.

ἀδχὴν τοῦ ὀνόματός σου εἶναι πεδιττόν, δέξεις μόνον
 ἔχεις σὺ νὰ δέγῃς ὁδᾶτε πέριτε, ἔτσι τὰ πῶ βδέ-
 πετε ἥτοι βδέπετε· θὺ εἶθι εἰς ὁδὰ ἀνάξιος εἰς ὁδὰ.

ΣΚΗΝΗ ΙΖ΄.

ΛΑΖΟΣ, ΑΛΕΞΙΟΣ, ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

ΛΑΖΟΣ.

Εἰμπέτε με, λογώνταντοι, ἐπειδὴ ὅλα ντὰ γξέρετε,
 γκαλὰ θὰ γκάμω νὰ μπαντρευτῶ ἢ γκαγκά;

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Κύδιε, ἀδέξιε, σταθῆτε νὰ τὸν ἀποκδιθῶ ἐγὼ,
 μὴν βιάζεσθε, πδοθέχετε.

ΑΛΕΞΙΟΣ μὲ παραχίν.

ὦ Ζεῦ, μάκαρ, ἐγὼ ἀδέξιος; νῦν πώρα ἤδη,
 σπάνω τσακίζω μὲ τὸ ξύλον τὴν κεφαλὴν σου.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Δέν ἐννοῶ σὲ ἀδέξιον, ἀλλὰ τὸ ὄνομά σας θὰ πῶ,
 εὐδογημένε, τί ὠριδεῖς τόθον ἀθυντάκως καὶ θο-
 λοικίζεις.

ΑΛΕΞΙΟΣ πρὸς τὸν ΛΑΖΟΝ.

Σεῖς οἱ ἀμαθεῖς τοιοῦτοι εἰσθε ἀνόητοι καὶ κακοῤ-
ρίζικοι, δὲν ἠξεύρετε μήτε τὰ ὀνόματα. τῶν πρα-
μάτων, μήτε αὐτὰ τὰ πράγματα.

ΛΑΖΟΣ.

Μπέμε, πόκ-ογλου, γκαλά θά κάμω νά παντρευθῶ

ΑΛΕΞΙΟΣ.

Σιώπα ἀνόητε, νά ἐπιγυναικωθῇς πές, καὶ ὅχι νά ὑ-
πανδρευθῇς.

ΛΑΖΟΣ.

Ὅχι δὲν θέλω νά γείνω γυναῖκα ἐγώ, ἐξὺ νά γυ-
ναι κωθῇς καὶ ὅχι ἐγώ, κιοπόγλου, ἐγώ νέος εἴμ-
εγγε. γυναῖκα ἐγώ νά γείνω, νά νά γρόντον νά μάθῃς
νά μὲ λέζ ἔτζει. (τὸν γρονθίζει.)

ΑΛΕΞΙΟΣ.

Ὡχ! Ὡχ!

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Ἐδᾶτε ἐδῶ ἀνάξιοι, ἔδα ἐδῶ πδὲ νά σέ εἶπω ἐγώ,
τί θέδεις;

ΣΚΗΝΗ ΙΗ.

ΑΛΒΑΝΟΪ μεταξύ των.

Ἐδῶ ξύλους ἔχει καὶ μακαῖρι, μωρὲ, ἐλάτε ὕστερα,
νὰ κτυπήσου με τὸν κεφάλι καὶ νὰ κάμουμε πλιάτ-
σκο.

ΣΚΗΝΗ ΙΘ'.

ΛΑΖΟΣ καὶ ΑΛΕΞΙΟΣ

ΛΑΖΟΣ.

Ἐπειδὴ οἷάν δὲν θέλεις νὰ παντρευτῶ, εἶναι
γαλὸν νὰ πάρῃ γκανεῖς γυναῖγα;

ΑΛΕΞΙΟΣ.

Σὺ εἶσαι ἀμαθής, εἶσαι ἀγράμματος καὶ παρα-
δέχῃσαι τὰ πράγματα ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε, δὲν ἐ-
ξεύρεις, ὅτι ὅσον διαφέρει τὸ σκότος ἀπὸ τὸ φῶς, ἢ
γῆ ἢ κινουμένη πάντοτε ἀπὸ τὸν ἀκίνητον ἥλιον,
τόσον διαφέρει τὸ καλὸν ἀπὸ τὸ κακόν.

ΛΑΖΟΣ.

Τί τί, κινῆται ἡ γῆ καὶ ὁ ἥλιος εἶναι ἀκίνητος,
πρὸ ἄθεε, πρὸ θεοκατάραντέ;

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Μάλιστα ὅχι μόνον κινεῖται, ἀλλὰ καὶ κατοικεῖται· καὶ ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις, τὸ νερὸν ποῦ ἔρχεται εἰς τὴν γῆν εἶναι κάτουρον τῶν κατοίκων τῆς Σελήνης, καὶ τοῦ Ἡλίου.

ΣΚΗΝΗ Κ΄.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ

Ἀκούετε ὦ ἄνδρες βυζάντιοι, πόσας βλασφημίας λέγει αὐτὸς ὁ κατάδατος, καὶ πδέπει νὰ τὸν τιμω-
δῆσετε, τὸν ἄθεον καὶ βδᾶσφημον.

ΣΚΗΝΗ ΙΕ΄.

ἈΛΕΞΙΟΣ καὶ ΛΑΖΟΣ.

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Ἄκουσον σὺ Λαζέ, καλὸν καὶ κακὸν δὲν ὑπάρχει ὅλα εἶναι κατὰ φαντασίαν, μόνον εἰς σᾶς φαίνεται τοὺς ἀμαθεῖς το.ουτοτρόπως.

ΛΑΖΟΣ.

Πῶζ, πῶζ, δὲν εἶναι ντοῦτοζ λίθοζ, δὲν εἶναι ντοῦτο γξύλον;

ΑΛΕΞΙΟΣ.

Οὐκ εἰς κόρακας ἀμαθέστατε Λαζέ, τυφλὲ, βάρ-
βαρε, ἐγὼ φιλοσοφῶ σὲ ἀναλύω τὰ πράγματατα μὲ
μεγάλην φιλοσοφίαν, καὶ σὺ εἶσαι ἀνόητος, τυφλὸς,
κωφὸς; σὲ λέγω ὅτι ὅλα εἶναι κατὰ φαντασίαν δὲν
εἶναι τίποτε κατ' ἀλήθειαν, μήτε ξύλον ὑπάρχει μήτε
πέτρα.

ΛΑΖΟΣ.

Γκαλὰ λοιπὸν θὰ γκάμω, ἢ γκαγκά;

ΑΛΕΞΙΟΣ.

Σεῖς οἱ παχυλοὶ ἔτσι τὰ νομίζετε ὅλα, σὲ λέγω
δὲν ὑπάρχει καλὸν καὶ κακὸν, ἀμαθέστατε.

ΛΑΖΟΣ.

Ζτάζου ὁλάν νὰ ζε δεῖξω, ὅτι δὲν ὑπάρχει λίθος
λίθος καὶ μπέντρα (τὸν ραβδίζει.)

ΑΛΕΞΙΟΣ.

Ὦχ, ὦχ κατάρσατε ἄνθρωπε μὴ κτυπᾷς θέλω φω-
νάξει τὸν Ἀστυνόμον νὰ σὲ δέσῃ καὶ σὲ δαίρει.

ΛΑΖΟΣ.

Ζιῶπα ντρελλέ, δέν ὑπάρχει ἀστυνόμοζ, εἶναι δι-
κή ζου φανταζία.

(τὸν ξυλλίξει.)

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Ὡχ. ὦχ, ὦχ, πονῶ ὦχ.

ΛΑΖΟΣ.

Δέν πονεῖζ ἔξι ζε φαίνεται εἶναι φανταζία.

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Ὡχ ὁ κατάρατος ἔσπασε τὰ κόκκαλά μου, ὦχ.
ἀρκεῖ ἀρκεῖ.

ΛΑΖΟΣ.

Δέν ἔσπαζα τὰ γκόγκαλά ζου, εἶναι φανταζία
δική ζου.

ἈΛΕΞΙΟΣ.

ὦ ἀστυνόμοι ποῦ εἴσθε ποῦ ; μ' ἐσκότωσεν ὁ Θεο-
κατάρατος,

ΛΑΖΟΣ.

Δέν εἶναι ἀστυνόμοζ φανταζία εἶναι.

(τὸν κτυπᾷ καὶ φεύγει.)

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Ἰχ. Ἰχ τὰ κόκκαλά μου ἔσπασεν ὁ ἀμαθέστατος,
βαστάξετέ με φίλοι νὰ τὸν πιάσωμέν.

ΣΚΗΝΗ ΚΒ΄.

ἈΛΒΑΝΟΪ καὶ ἈΛΕΞΙΟΣ.

ἈΛΒΑΝΟΙ.

Διατὶ μουρὲ λέγεις πῶς γυρνᾷ τὸ γῆ, καὶ πῶς δὲν
εἶναι τὸ πέτρα ;

ἈΛΕΞΙΟΣ.

Ἰχ πιάσετέ τον νὰ τὸν ἀναιθάσω εἰς τὸν ἥλιον
καὶ νὰ τὸν τιμωρήσω .

Τελος τῆς Δευτέρας Πράξεως.

ΠΡΑΞΕΙΣ Γ΄.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

ΘΥΓΑΤΗΡ ΜΗΤΗΡ καὶ ἈΣΤΥΝΟΜΟΣ.

ΘΥΓΑΤΗΡ.

Ἐλᾶτε, Κύριε, ἀστυνόμε, κύριε καφᾶζ ἀγᾶ πιά-
σετε αὐτοὺς τοὺς γαδάρους στῇ ζωῇ σας, διότι μᾶς
ἀτίμασαν οἱ σκουφοί, καὶ γιὰ νὰ ἐλληνίσω λίγον, μᾶς
ἔκαμαν σκύλλα. (α)

ἈΣΤΥΝΟΜΟΣ.

Σκύλλα σᾶς ἔκαμαν; μὲ φαίνεται καλιμπᾶ, πῶς
τὴν μίαν ἀπὸ σᾶς ὕβρισαν καὶ ὄχι καὶ τὰς δύο.

(α) Ἀντὶ τοῦ σκύβαλα σκουπίδια.

ΜΗΤΗΡ.

Κ' ἔμενα ἀγᾶ μου καὶ αὐτὴν μᾶς ἔκαμαν σκύβαλα
σὲ παρακαλῶ νὰ τοὺς τυμωρῇς, καὶ ὅταν γεννήσουν
ἢ γυναῖκες σου ἐγὼ εἶμαι μαμμὴ θὰ ταῖς κάμω νὰ
μὴ τραβοῦν πολὺ, καὶ παράδες δὲν θὰ σᾶς πάρω.

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ.

Παρά βάρ, παράδες ἔχει· ἐκεῖνο τὸ λογιώτατο,
ποῦ θὰ πιάσωμε;

ΜΗΤΗΡ.

Παράδες ἔχουνε ἐκεῖνοι, μόνον νὰ τοὺς κτυπᾶτε·

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ.

Ποῦ εἶναι; δεῖξέ με τοὺς.

ΘΥΓΑΤΗΡ.

Σᾶς παρακαλῶ ψυχίτσα μου ἀστυνόμω νὰ παρα-
μουνεύετε ἐδῶ καὶ ὅταν βγοῦν νὰ τοὺς πιάσετε καὶ
νὰ μαυρίσετε τοὺς κόλπους των, ὡσὰν τοὺς μαύρους
σκούφους των.

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ.

Μὴ σᾶς μέλλῃ καὶ σὰν τὰ μπηγήσια των, κέρᾳ
μου,

ΚΟΡΗ.

Μόνον τὸν ποιητὴν νὰ μὴν πειράξετε σᾶς πᾶρα-
καλῶ, περιμένατε ἐδῶ νὰ ἐκβοῦν, ἐδῶ εἰς τὴν πόρ-
ταν καὶ τῶρα θὰ βγοῦν ἐκεῖνοι.

ΣΚΗΝΗ Β΄.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ καὶ ΞΕΝΟΣ.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Ἐγὼ ἐὰν θὰ θᾶς ἐξήγηθα, ἐὰν καὶ θᾶς εἶπα ἄδᾶ
ποδᾶ, θέδω ντῶδᾶ νὰ θᾶς εἶπω καὶ δητοδικούς
λόγους.

ΞΕΝΟΣ.

Καὶ τί λόγους μουρὲ ἐξήγητε γιᾶ;

ΦΩΣΕΙΝΟΣ.

Ἐνῶ ἐκοιμώμην, ἐκάθευδον, ἐπλαγιάζα, εὗρισκό
μην εἰς τὴν κδίνην μου, ἐσφαλνοῦσα τὰ μάτα μου,
ὁ ὕπνος ἦλθεν εἰς τὰ βλέφάρᾳ μου, ἐφάνη, ἦλθεν ἔ-
νας, ἐπέστη παρῆν.

ΞΕΝΟΣ.

Μοῦρε σῶπα, τί μᾶς λίκεις τόσα;

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Σῶπα θέλεις, κύδιε νὰ τδῶγῃς, τῶδα σὲ δέλνω
ἐγὼ γιὰ, καὶ πδέπει νὰ θιωπήσης.

ΞΕΝΟΣ.

Ἐκὼ μουρὲ εἶμαι, ἐβουκάτο, καὶ πρέπει νὰ μὲ
τιμᾶτε ὅλοι σάν τὸν πάπαν.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Ἐκὼ, κακὸν χθόνον νὰ ἔχῃς ἡμεῖς νὰ σὲ τιμή-
σωμεν ὡς τὸν πάπαν, ἔξω γάδαρε.

ΞΕΝΟΣ.

Ἐκὼ τέλω φαγεὶ τῆς ὄρνιτὸς σὰς, καὶ τοὺς λακοὺς
τας μὲ τὰ ψέματα, ἢ μὲ τὴν ἀλήτειν.

ΣΚΗΝΗ Γ'

ΠΟΙΗΤΗΣ καὶ ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Δύναμαι νὰ τονίζω, δύναμαι νὰ στιχουργῶ, καὶ
νὰ τραγωδηῶ πολλὰ ῥαῖα, ὅθεν πρέπει νὰ μὲ
στεφανώσετε.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Δὲν πηγαίνεις νὰ κουδεύεσαι; καὶ θὲ καυχιματίας
εἶθαι. ἄκουθαι ἐμὲ τῶδα νὰ ἐξηγήθω νὰ καταλάβῃς.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Ἀέγε σὺ, καὶ ἔπειτα νὰ εἶπω καὶ ἐγὼ.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Τὶ κλάνεις, ὦ Τάνταλε;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Σιώπα, πιώπα μὴ λέγῃς τοιαῦτα ἐδῶ.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Τὶ κύδιε ὁ Δουκιανὸς τὸ λέγει, τὶ κλάεις, ἐπρόσ-
ρεσα καὶ ἐγὼ τὸ ν καθὼς προστίθεται καὶ εἰς τὸ
λαύω καὶ γίνεται λαμβάνω. οὕτω καὶ ἐδῶ κλάεις
γίνεται κλάνεις.

ΣΚΗΝΗ Δ΄.

ΞΕΝΟΣ καὶ ΠΟΙΗΤΗΣ.

ΞΕΝΟΣ.

Εἰπέ με μουρὲ αὐτοὶ οἱ ἄλθανοὶ τί τέχνη κάμνουν;
μήπως εἶναι ἔμπορος;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Ποῦ ἐξεύρω ἐγὼ ἐρώτησέ τους.

ΞΕΝΟΣ.

Μήπως ἔχουν καμμίαν κρίσιν νὰ τοὺς πάρω κά-
μποσατάλληρα μουρέ.

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΞΕΝΟΣ καὶ ΑΛΒΑΝΟΣ.

ΞΕΝΟΣ.

Μουρέ τσύριοι ἔμποροι εἴστε;

ΑΛΒΑΝΟΙ.

Τι λέγεις μῶρε σὺ, ἡμεῖς μπορούμεν πῶς δὲν
μποροῦμεν, μπορούμεν καὶ σένα νὰ σὲ φάγωμεν ζων-
τανόν.

ΣΚΗΝΗ ΣΤ΄.

ΠΟΙΗΤΗΣ καὶ ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Χόρευε καὶ νὰ χορεύω, διότ' οἱ στίχοι μᾶς πατοῦν
καὶ χορεύουν ἡ ἰδέαι με γαρὴν μέσα στὸν γοῦν.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Τὴν κακὴν θοῦ καὶ χοδεύουν αἱ ιδέαι ποτὲ πδέ (α)ῖ

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Ἐγὼ ἐξεύρω καὶ νὰ τονίζω πολλὰ καλὰ.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Ἐξήγησαί με τὸ κῶλον τοῦτο ἂν μποδῆς;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Ἐγὼ κώλους δὲν ἤξεύρω, εἰς ἔχης κάμμιαν πε-
ρίοδον πρόβαλέ την.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Τῶδα θέδω σᾶς κάμειν νὰ χαισθῆτε ἀπὸ τὴν
ἐντροπήν.

ΣΚΗΝΗ Ζ΄.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ ΞΕΝΟΣ καὶ ΑΛΒΑΝΟΣ.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Ἰδί ἐξήγησθαι θὺ ὁ δήτωρ αἱ βρώμης τοῦτο, τι
θα πεῖ;

κόκκαλον γλύφεις κώλου.

(α) Ἀντὶ τοῦ πρὸ τουρκικοῦ.

ΞΕΝΟΣ.

Τώρα θέλω σὲ κατρινιάσει.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Ἄκουε, κύδιε, μὴ θυμόνης, εἶναι ἡδονικὴ ἡ λέξις
κώδον.

ΞΕΝΟΣ.

Μουρὲ ἐγὼ νὰ γλύρω κώλεν;

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Ἄκουε καὶ τὰ ἀκόδουθα. πῶς εἶναι ἐλληνικὴ λέξις.
τοῦ δὲ κώλου κλασθέντος.

ΛΑΒΑΝΟΣ.

Πῶ, πῶ, μῶρε ὁ κερατὰς τίχ, νὰ κλάνουν λέγουν,
τίχ κιφσαγ τέμεγε, πρὶός θὰ τῆς πειεῖ αὐταῖς ταῖς
πορδαῖς οὐλαῖς, πῶ, πῶ, μῶρε. τὸν ξύλον ἔχομεν;

ΦΩΤΕΙΝΟΣ

Ὅχι εὐδογημένοι, δὲν ἐννοῶ τοῦτο. ἀλλ' ἀφοῦ τὸ
κῶλον κλασθῇ, τὴν ἡδονὴν βρούρα. ἤγουν τὸ κῶλον
λον τσακισθῇ.

ΞΕΝΟΣ.

ὦ κοσπέτο ντιπάκο! μὲ βρύζει.

ΑΛΒΑΝΟΣ.

Καλὰ λέγουν, πῶς ἀπὸ τοῦτο τὸ διαβασμένο θὰ
χαλάσει ὁ κόσμος, πλιάτσικο νὰ κάμωμε ἡμεῖς δὲν
πειράζει, γιατί εἶναι ἀκρεῖοι.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Εἶδετε, κύδιοι, ὅτι εἶμαι φιλόσοφος, καὶ πδέπει
νὰ μὲ ἔχετε ἐπιστάτην εἰς ὅδα τὰ σχολεῖα;

ΣΚΗΝΗ Η΄.

ΠΟΙΗΤΗΣ ΑΛΒΑΝΟΣ καὶ ΑΛΕΞΙΟΣ.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Καθὼς τονίζω ἐγὼ δὲν τονίζει κανεὶς ἐγὼ κάμνω
καὶ εἰς τὴν ἐρωμένην μου στίχους, ἰδοὺ ἀκούσατε.

Οἱ λέοντες στὰ βώδια κ' ὁ λύκος στὰ κατσίκια

ΑΛΒΑΝΟΣ.

Πῶ, πῶ, τί λέγει αὐτὸς ἔτσι.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Ὡ Ἀλεπού στ' ὀρνίθια κ' ὁ Ἀλέκος στὰ χορίτσια.

ΑΛΕΞΙΟΣ.

ὦχ, ὦχ, ἡ ῥάχη μου· ὁ κατάρατος μ' ἐσκώτσε, τί
λέγετε γιὰ ἐμένα, ποῦ εἶναι τὰ κορίτσια;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Φουρνίζου, φουρνίζου καλή μας ἡ μελόπιτα, ἡ γὰρ
φάγωσίς σου ἐπὶ σέ ἀνέτειλε.

ΑΛΒΑΝΟΣ.

Πῶ, πῶ μῶρε τί λέγεις; δὲν ἐντρέπεται;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Χόρευε ἀρνὶ μέσα στὸ σουβλί, καὶ μέσα στὸ φοῦρ-
νο, καὶ ἀγάλλου κρασί.

ΑΛΒΑΝΟΣ.

Σιώπα μωρὲ κερατὰ, γιατί σέ πέρνει ὁ διάβολος
γιὰ.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Καὶ σὺ τυρὶ μὲ τὰ μακαρώνια. καὶ γὰρ ἐνδόξως
φαγοῦμαι σε.

ΣΚΗΝΗ Θ'.

ΠΟΙΗΤΗΣ καὶ ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Εἶδετε πῶς τονίζω ἐγὼ; εἶδετε πόσον εἶμαι χρυ-
σοῦς καὶ ὅλος ἐνθουσιασμένος;

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Τὴν κακὴν θου, κακοροίζεις, τῷδα θᾶς κάμω γὰ
πάθετε ἀπὸ τὴν ἐντροπὴν. . . .

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Καὶ τί ἐμπορεῖς νὰ εἰπῇς;

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Εἰπέμε, πόθεν ἐτυμολογεῖται κούρη;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Ἀπὸ τοῦ ῥέειν τὸ τρέχειν.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Θιώπα ἀμαθέστατε!

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Καὶ πόθεν γίνεται; μήπως τὸ θέλεις σὺ ἀπὸ τοῦ
αἰρῶ τὸ κουρεύω;

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Θιώπα, θιώπα ἀνόητε δὲν εἶναι ἔτθι, ψωρολογι-
ώτατε, νὰ κουρεύεσαι σὺ.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Σὺ εἶσαι ψωρολογιώτατος, τώρα σὲ γρονθίνζω γιὰ.
διότι δὲν δίδεις καὶ νένα λόγον, σχολαστικῆς. (τὸν
ἀπειλεῖ).

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Ἐδα ἔδα θὺ ἐδῶ, εἰπέ με, πόθεν ἐτυμολογεῖται ἡ
λέξις παπούτσι.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Εἰπέ με σὺ πρῶτα τὴν κούρην καὶ ἔπειτα.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Πδὲ ἀνόητε, τόθον πδάμα δὲν ἐννοεῖς ἀπὸ τοῦ
κάτω ὀρᾶν.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Σὲ λέγω λοιπὸν, ὅτι καὶ τὸ παπούτσι γίνεται
ἀπὸ τοῦ πάπα ἔτσι.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Τὴν κακὴν σου τὴν ἡ μέδαν, ἄκουθε ἐμὲ καὶ χει-
ροκρότησέ με εἰς ὅδα.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Ἐγὼ νὰ σὲ χειροκροτήσω;

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Οὐ βέβαια. διότι τὸ παποῦτσι γίνεται ἀπὸ τὸ πατέω πατῶ.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Δὲν φθείρεσαι σχολαστικέ!

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Ἐγὼ σχολαστικόθ παλιοπεριπάτη νὰ σου μίαν γρονθιὰν νὰ σου δύο.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Νὰ καὶ σὺ τάρτοῦφε σκούφαλη μίαν ξυλιάν (κτυποῦνται μεταξύτων).

ΣΚΗΝΗ Γ΄.

ΠΟΙΗΤΗΣ καὶ Εἶενος

Ἀλβανοὶ μεταξύτων.

Μῶρ παιδιὰ φωτιά, φωτιά βάλτε νὰ τοὺς καύσω-
μεν ζωντανούς τοὺς ἀκρείους, κτυπάτε, κτυπάτε.

ΣΚΗΝΗ ΙΑ΄.

ΑΛΒΑΝΟΙ καὶ ΨΩΡΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΙ.

ΑΛΒΑΝΟΙ.

Κτυπᾶτε γιατί κουράδια λέγουν οἱ κερατᾶδες,
παπουτσία λέγουν.

ΨΩΡΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΙ.

Ιού, ιού κατάρατοι, ὦ θεοκατάρατοι.

ΑΛΒΑΝΟΙ.

Μῶρ κτυπᾶτε, τσακᾶτε κόβκαλα, σπάνετε κερά-
λια, γιατί μῆς ἔκλασαν μῆς ἔχαισαν οἱ ἄθεοι, μᾶς
ἔφαλαν ἐδῶ σὰν τροπάρια, φωτιά νὰ τοὺς καύσω-
μεν.

ΨΩΡΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΙ.

Φεύγετε, ἄς φύγωμεν μᾶς δήρουν οἱ κατάρατοι.

Ὁ ἝΝΑΣ.

Ὁχοῦ τὸ κεφάλι μου.

Ὁ ἌΛΛΟΣ.

Ἄλλοι μου τὸ κεφάλι.

ΑΛΒΑΝΟΙ.

Πρὲ ποιὸς ὀλῶή θὰ σᾶς γλυτώσει;

Ο ἌΛΛΟΣ.

Ἄλλοιμονεν τὰ πλευρά μου.

ἌΛΛΟΣ.

ὦχ τὸ κεφάλι μου, ἃς φεύγωμεν, ἃς φεύγωμεν
δερόμεθα.

ΛΑΒΑΝΟΙ.

Πιάσατε νὰ τοὺς καύσωμεν ζωντανούς.

ΣΚΗΝΗ ΙΒ΄.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ἈΣΤΥΝΟΜΟΣ καὶ ΨΩΡΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΙ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ.

Πιάσετέ τους κτυπήσατέ τους, βοῦρεν, βοῦρεν, τοὺς
ἄχρειους παρὰ εἶρ.

ΨΩΡΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΙ.

Ἄρᾶν ἄρᾶν συγχωρεῖται μας κωκονίτσαις.

ΚΑΒΑΣΙΔΕΣ.

Βοῦρεν βοῦρεν κτυπᾶτε, σεῖς γιατί ὑβρίζετε ἄ-
νθρωποι, γιατί δὲν ἡσυχάζετε παρὰ λέγετε, ἄλκυτε, ὅτι
ἄνθρωποι ἐκβῆκαν ἀπὸ τὴν γῆν, καθὼς οἱ ποντι-

κοὶ καὶ ἄλλο τε πῶς κατοικεῖται ὁ Ἥλιος, κτυπᾶτε
τούς, βοῦρεν.

Οἱ ΨΩΡΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΙ.

ὦ Σύνταγμα, ὦ ἐλευθερία, ὦ Μοῦσαι, ὦ οὐράνιοι
κόσμοι! τί ταῦτα;

ΑΣΤΥΝΟΜΟΙ.

Κτυπᾶτε τοὺς ἀθέους.

ΣΚΗΝΗ ΙΓ.

ΠΟΙΗΤΗΣ καὶ Ἡ ἘΡΩΜΕΝΗ ΤΟΥ.

ὦ γοῦ ἄλλοί μου τὸν καυμένον, τί ἔπαιζα τί ἔ-
αμα;

ἘΡΩΜΕΝΗ.

Οὐχ ψυχίτσα μου, πότε ἦλθετε ἐδῶ; ποῦ ἐφάνης;
ἢ ἤθελες νὰ συνομιλῇς μὲ τούτους τοὺς ἀχρεῖους;
λᾶτε νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὸ σπῆτι, πουλάκι μου.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Ἐρωμένη μου, ὁ ἄθλιος ἀφανίσθηκα, μοῦ ἔσπασαν
τὸ κεφάλι.

ΕΡΩΜΕΝΗ.

Μὴ σᾶς μελλῇ φῶς μου, ἐγὼ θὰ σε φέρω ἰατρὸν,
ἐγὼ σὲ ἰατρεύω, ἐλᾶτε νὰ πάγωμεν νὰ χαρῶμεν τὴν
ζωὴν μας με ἀμάθειαν, ᾧς ἀφήσωμεν τὴν τρέλλαν
τῶν γραμμάτων.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Ναί, κυρά μου, ἃς ὑπάγωμεν.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ.

5. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2212. 2213. 2214. 2215. 2216. 2217. 2218. 2219. 2220. 2221. 2222. 2223. 2224. 2225. 2226. 2227. 2228. 2229. 2230. 2231. 2232. 2233. 2234. 2235. 2236. 2237. 2238. 2239. 2240. 2241. 2242. 2243. 2244. 2245. 2246. 2247. 2248. 2249. 2250. 2251. 2252. 2253. 2254. 2255. 2256. 2257. 2258. 2259. 2260. 2261. 2262. 2263. 2264. 2265. 2266. 2267. 2268. 2269. 2270. 2271. 2272. 2273. 2274. 2275. 2276. 2277. 2278. 2279. 2280. 2281. 2282. 2283. 2284. 2285. 2286. 2287. 2288. 2289. 2290. 2291. 2292. 2293. 2294. 2295. 2296. 2297. 2298. 2299. 2300. 2301. 2302. 2303. 2304. 2305. 2306. 2307. 2308. 2309. 2310. 2311. 2312. 2313. 2314. 2315. 2316. 2317. 2318. 2319. 2320. 2321. 2322. 2323. 2324. 2325. 2326. 2327. 2328. 2329. 2330. 2331. 2332. 2333. 2334. 2335. 2336. 2337. 2338. 2339. 2340. 2341. 2342. 2343. 2344. 2345. 2346. 2347. 2348. 2349. 2350. 2351. 2352. 2353. 2354. 2355. 2356. 2357. 2358. 2359. 2360. 2361. 2362. 2363. 2364. 2365. 2366. 2367. 2368. 2369. 2370. 2371. 2372. 2373. 2374. 2375. 2376. 2377. 2378. 2379. 2380. 2381. 2382. 2383. 2384. 2385. 2386. 2387. 2388. 2389. 2390. 2391. 2392. 2393. 2394. 2395. 2396. 2397. 2398. 2399. 2400. 2401. 2402. 2403. 2404. 2405. 2406. 2407. 2408. 2409. 2410. 2411. 2412. 2413. 2414. 2415. 2416. 2417. 2418. 2419. 2420. 2421. 2422. 2423. 2424. 2425. 2426. 2427. 2428. 2429. 2430. 2431. 2432. 2433. 2434. 2435. 2436. 2437. 2438. 2439. 2440. 2441. 2442. 2443. 2444. 2445. 2446. 2447. 2448. 2449. 2450. 2451. 2452. 2453. 2454. 2455. 2456. 2457. 2458. 2459. 2460. 2461. 2462. 2463. 2464. 2465. 2466. 2467. 2468. 2469. 2470. 2471. 2472. 2473. 2474. 2475. 2476. 2477. 2478. 2479. 2480. 2481. 2482. 2483. 2484. 2485. 2486. 2487. 2488. 2489. 2490. 2491. 2492. 2493. 2494. 2495. 2496. 2497. 2498. 2499. 2500. 2501. 2502. 2503. 2504. 2505. 2506. 2507. 2508. 2509. 2510. 2511. 2512. 2513. 2514. 2515. 2516. 2517. 2518. 2519. 2520. 2521. 2522. 2523. 2524. 2525. 2526. 2527. 2528. 2529. 2530. 2531. 2532.

1764. Adam pubblica le ruine of the Palace
of the Emp. Diocletian at Spalato
in Dalmatia.
1765. Daniele Farlati pubblica la Chiesa di
Spalato del suo Illustrum Sacrum.
1770. Traslazione di S. Domino, discepolo
di S. Pietro e Patrono di Spalato.
1784. Ugo Foscolo studia retorica nel nor-
tro seminario.
1794. Anarchia.
1798. Prima dominazione austriaca.
1802. Si batte medicina a Nicolo' Gidzozono.
1806. Governo Francese.
1807. Medaglia a Marconi.
1818. Incorporazione al Regno d' Illiria.
1817. Spalato si dà alle truppe d' Austria.
1816. E' fatta città circolare.
1818. Visita di S. M. Francesco I.
1828. Il nostro Galieno costruisce a Padova
il primo ponte a fili di ferro d' Italia.
1829. La metropolitana primaziale ridotta
semplice chiesa vescovile.
1830. Paolo Missiroli primo Vescovo.
1838. Visita di S. M. di Re di Sassonia.
1842. Visita delle L.L. A.A. R.R. gli Arci-
vescovi Francesco Carlo e Alberto.
1844. Riconcessione degli scavi di Salona.
- Wilkinson disegna le nostre antichità.

1948

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова